

Appel iværksat den 4. februar 2016 af Actega Terra GmbH til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 23. november 2015 i sag T-766/14 – Actega Terra GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-63/16 P)

(2016/C 260/19)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Actega Terra GmbH (ved Rechtsanwältin C. Onken)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Heidelberger Druckmaschinen

Den Europæiske Unions Domstol (Syvende Afdeling) har ved afgørelse af 24. maj 2016 forkastet appellen og bestemt, at appellanten bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht München (Tyskland) den 29. februar 2016 – straffesag mod Ianos Tranca

(Sag C-124/16)

(2016/C 260/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht München

Tiltalt i straffesagen

Ianos Tranca

Den anden part: Staatsanwaltschaft München I

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 2 og artikel 6, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU ⁽¹⁾ af 22. maj 2012 til hinder for en bestemmelse i en medlemsstat, hvorefter en tiltalt i en straffesag, der ikke har nogen bopæl i denne medlemsstat, er forpligtet til at bemyndige en person til at modtage forkyndelsen af den strafferetlige kendelse, der er rettet mod ham, også selv om tiltalte som følge heraf ikke råder over den fulde frist til at fremsætte indsigelse imod den strafferetlige kendelse, men han heller ikke har nogen adresse, på hvilken den strafferetlige kendelse påviseligt kan meddeles ham, og meddelelsen af den forkyndelsesbefuldmægtigedes navn og adresse giver tiltalte mulighed for at holde den forkyndelsesbefuldmægtigede orienteret om, hvor en strafferetlig kendelse med bevis om underretningen kan sendes til, så han modtager den.

- 2) Er artikel 2, stk. 1, og artikel 6, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 til hinder for en bestemmelse i en medlemsstat, hvorefter en tiltalt i en straffesag, der ikke har nogen bopæl i denne medlemsstat, er forpligtet til at bemyndige en person til at modtage forkyndelsen af den strafferetlige kendelse, der er rettet mod ham, og forkyndelsen over for den forkyndelsesbefuldmægtigede uden videre er nok til at beregne fristen til at fremsætte indsigelse, når tiltalte, hvis han overskrider den frist, der er beregnet på denne måde, kan kræve genindsættelse i tidligere rettigheder, og det i så fald er tilstrækkeligt til at opnå en sådan genindsættelse, at han undskylder sig med, at den strafferetlige kendelse er blevet videresendt til ham, og han, efter at denne videresendelse er gennemført, har fremsat indsigelse inden for fristen, og han altså som følge af genindsættelsen efterfølgende kan gøre gældende, at fristen til at fremsætte indsigelse skal gælde i uforkortet længde, selv hvis lovens hovedregel er, at den strafferetlige kendelse kan fuldbyrdes i tilfælde af fristoverskridelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22.5.2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142, s. 1)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München I (Tyskland) den 4. april 2016
– straffesag mod Ionel Opria**

(Sag C-188/16)

(2016/C 260/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht München I

Tiltalt i straffesagen

Ionel Opria

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, hvorefter en strafferetlig kendelse mod en tiltalt i en straffesag, der ikke har fast bopæl eller opholdssted i den pågældende medlemsstat, kan forkyndes for en person, som af den tiltalte er befuldmægtiget til at modtage forkyndelsen, med den virkning, at den strafferetlige kendelse efter udløbet af indsigelsesfristen på to uger, som løber fra forkyndelsen for den befuldmægtigede, bliver retskraftig, også i tilfælde, hvor en sådan tiltalt, som inden for to uger regnet fra det tidspunkt, hvor han faktisk får kendskab til den strafferetlige kendelse, indgiver skriftlig indsigelse mod den strafferetlige kendelse, i henhold til medlemsstatens retsregler skal indrømmes genindsættelse i tidligere rettigheder, uden at der er indgivet anmodning herom, med den retsvirkning, at sagen fra vedtagelsen af afgørelsen om genindsættelse skal fortsættes på samme måde, som hvis indsigelsen var blevet fremsat rettidigt?

⁽¹⁾ EUT L 142, s. 1.